

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Burianové a soudců Mgr. Aleše Smetanky a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: **P. M.**
bytem X
zastoupený Mgr. Zdeňkem Burdou, advokátem
sídlem Husova 49/4, 276 01 Mělník

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2025, č. j. PK-DSH/10303/25,

takto:

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 31. 3. 2025, č. j. 1976/2025-ODSH/TC-3, Městský úřad Tachov, odbor registru vozidel a řidičů výrokem I. nevyhověl žádosti žalobce o přerušení řízení a výrokem II. zamítl žalobcovy námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení žalobce jako řidiče. Žalobce se měl dopustit celkem šesti přestupků dle § 125c odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, mezi lednem roku 2021 a březnem roku 2025, které spočívaly v překročení nejvyšší povolené rychlosti žalobcem v obci a v nepřipoutání se bezpečnostním pásem za jízdy, čímž žalobce postupně dosáhl hraničních 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalobcovo odvolání proti tomuto rozhodnutí zamítl žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 6. 2025, č. j. PK-DSH/10303/25, které žalobce napadl žalobou ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), podanou u Krajského soudu v Plzni dne 21. 7. 2025.
2. Žalobce učinil součástí podané žaloby návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, přičemž k důvodu přiznání odkladného účinku žalobce pouze uvedl, že *potřebuje řidičský průkaz pro výkon svého povolání*.
3. Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že ponechává na uvážení soudu, zda žalobě přizná odkladný účinek. Podle žalovaného přiznáním odkladného účinku žalobě nevznikne žalobci ani žalovanému žádná újma. Pokud soud žalobu zamítne, bude žalobci stejně odňato řidičské oprávnění, byť s určitým časovým odstupem. Nicméně žalovaný na závěr trval na správnosti a zákonnosti napadeného rozhodnutí.
4. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

5. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že *přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.*
6. Podle § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. *soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.*
7. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek; zaprvé výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zadruhé přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
8. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, která je nepoměrně větší než újma, která může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotného žalobce; postačuje přitom předpoklad tvrzené újmy. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2020, č. j. 8 As 203/2020-78, „[n]ávrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a osvědčen, protože je to stěžovatel, který je povinen tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (viz usnesení ze 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20). (...) skutečnosti, z nichž je hrozící újma dovozována, se musí týkat zejména bezprostřední budoucnosti (...).“ K závažnosti hrozící újmy pak v usnesení ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1 As 17/2012-30, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[d]ůvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.“ Aby tedy žalobce dostal své povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy, musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a za jak intenzivní by takovou újmu pociťoval. Musí dále prokázat, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozhodnutím obává, by pro něj byl zásadním zásahem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82, bod 7). Ačkoliv byly tyto závěry vyřčeny ve vztahu k odkladnému účinku kasační stížnosti, uplatní se *mutatis mutandis* i na odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Žalobce je tedy pro úspěšnost svého návrhu povinen tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

vzniku nenahraditelné újmy. Tvrdit a osvědčovat rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, je naopak úkolem žalovaného. Soud tedy není oprávněn zjišťovat splnění uvedených podmínek z úřední povinnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2017, č. j. 2 Azs 163/2017-20).

9. Odkladný účinek je výjimečným institutem a je tak přiznáván v menšině případů (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2021, č. j. 1 As 473/2020-32). Existenční závislost na řízení motorového vozidla je zpravidla důvodem pro přiznání odkladného účinku (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-40), nicméně ztráta řidičského oprávnění bez dalšího automaticky nevede k přiznání odkladného účinku žalobě ani v případě řidičů – profesionálů (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2013, č. j. 8 As 41/2013-43; a ze dne 11. 1. 2018, č. j. 1 As 377/2017-40; či ze dne 29. 7. 2020, č. j. 6 As 195/2020-32).
10. Žalobce v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě pouze uvedl, že řidičský průkaz potřebuje k výkonu svého povolání, avšak to nikterak nekonkretizoval, přičemž soudu neposkytl dostatek informací k posouzení nutnosti přiznat odkladný účinek žalobě, právě z důvodu ohrožení žalobcovy výdělečné činnosti. Žalobce nespecifikoval žádnou konkrétní újmu, která by mu výkonem rozhodnutí mohla být způsobena. Žalobcovo tvrzení bylo strohé a obecné, a zůstalo zcela neosvědčené, a proto soud nemohl na základě takového tvrzení dospět k závěru, že by žalobci právními účinky napadeného rozhodnutí hrozila závažná újma. Žalobci hrozící závažnou újmu nelze bez dalšího spatřovat v potřebě výkonu výdělečné činnosti. Obecně platí, že samotná skutečnost, že žalobce nemůže osobně řídit motorová vozidla, automaticky nepředstavuje zásadní existenční potíže nebo nemožnost vykonávat jeho výdělečnou činnost. Nezbytnou mobilitu lze do značné míry kompenzovat např. změnou organizace práce žalobce a ve zbytku ji pokrýt využíváním hromadných dopravních prostředků či pomocí třetí osoby (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2020, č. j. 6 As 195/2020-32, bod 10).
11. Jak je uvedeno výše, v nyní projednávané věci žalobce nijak neosvědčil, že by v současné době potřeboval pro výkon své výdělečné činnosti řidičské oprávnění. Rozhodování o odkladném účinku je bezprostředně závislé na úplných a konkrétních skutkových okolnostech té které věci. V projednávané věci žalobce dostatečně ani netvrdil ani neprokázal, že by jím tvrzená újma by pro něj byla zásadním zásahem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82, bod 7).
12. Lze tedy uzavřít, že žalobce dostatečně netvrdil a neprokázal, že by mu výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí hrozila nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Jelikož nebyla splněna první podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě, soud se již druhou podmínkou nezabýval. Soud tudíž žalobcovu návrhu nevyhověl, neboť nebyly kumulativně naplněny zákonné podmínky, a odkladný účinek žalobě nepřiznal.
13. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (srov. § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

14. Závěrem soud dodává, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 14. srpna 2025

JUDr. Veronika Burianová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.